

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

ÎNSEMNAȚATEA ÎNVIERII MÂNTUITORULUI

Învierea lui Hristos este triumful nemuririi. Aici viața a triumfat asupra morții, și putem spune împreună cu Apostolul: ”Unde îți este moarte, biruința? Unde îți este moarte, boldul?” (I Corinteni 15, 55). Dacă Hristos n-a înviat, putem afirma că legea morții este de neînvins și că moartea, până la urma urmei, nu va da drumul nimănui din fălcile sale. N-am avut încă niciun exemplu de biruință deplină asupra morții, și chiar dacă știm cazuri de înviere (Lazăr, fiul văduvei din Nain și alții), această biruință e doar vremelnică: moartea și-a cedat victimele numai pentru o vreme, apoi le-a înghițit din nou. Fără Învierea lui Iisus, ideea de nemurire rămâne pentru totdeauna sub mare îndoială – dar dacă Fiul Omului a înviat și nu a fost înghițit de moarte, înseamnă că nemurirea nu este doar un vis, nu este doar o fantezie deșartă; înseamnă că este cu putință în veșnicie ca fapt real, și în aceasta avem o cheazășie neîndoielnică și pentru propria noastră nemurire – nemurirea tuturor fiilor omeniești; atunci putem crede că o să înviem și noi în urma lui Hristos, drept care Apostolul Pavel și afirmă: ”Hristos a înviat din morți, fiind începătură celor adormiți... Precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia, dar fiecare în rândul cetei sale: Hristos începătură, apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui (I Corinteni 15, 20, 22-23). (...)”

Prin Învierea Lui sunt dezlegate toate problemele privitoare la scopurile și sarcinile vieții. Viața este mare dar dat de Făcătorul omului ca acesta să poată atinge fericirea veșnică și supremă. Nici pătimirile de care este plină viața nu ne mai tulbură, fiindcă înțelegem că aceste pătimiri ne pregătesc pentru viața fericită împreună cu Dumnezeu. (...)

Hristos a înviat, și ni s-au deschis porțile Împărăției, care după căderea lui Adam și a Evei se ferecaseră înaintea omului.

Hristos a înviat și a intrat ...chiar în cer, ca să Se înfățișeze pentru noi înaintea lui Dumnezeu (Evrei 9, 24). Nu mai rămâne decât să mergem în urma Lui.

Hristos a înviat și ne-a dat o viață nouă, plină de puteri harice. Partea ce ne revine e să ne folosim de puterile acestea.

Iată de ce pentru noi este un sens atât de profund, de tainic, de bucurios în troparul Sfințelor Paști, pe care niciodată nu vom înceta să îl repetăm: ”Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le!”

(Sf. Vasile al Kineșmei, Învățăături din Evanghelie pentru omul modern)